

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

KÖZÖSSÉGI BESZÉLGETÉSEK

Alap téma: **AZ ANGYAL VÁLASZOL**

**Valamint, a felvetődő kérdések
megbeszélése**

„Titokzatos, csodálatos tanítás a szeplőtelen, örök fogantatás.”

2022. december 15.

Tartalom:

15. BESZÉLGETÉS LILIVEL.

Az ember milyen kötéllal van anyagtestileg a földhöz kötve?

Hogyan fogalmazzuk ezt meg, hogy száz pont vagy?

Miért vállalja az ember az anyagtestben való születést?

Mire ébresztő az Isten?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Detti: Drága jó Jézusom! Újra itt lehetünk, tanulhatunk együtt. Közeledik a karácsony, de azt gondolom, hogy amikor mi Veled vagyunk, amikor Téged tanulunk, az a mi szívünkben és lelkünkben mindig karácsony. Kérlek áldj meg minket a tanulás és a megértés lelkével. Ámen.

Ámen.

János: Nagyon szépen köszönöm.

Kedves Testvérek! Szeretettel köszöntök mindenkit 2022. december 15.- én csütörtökön, közösségünk összejövetele alkalmából. Van-e valakinek mondanivalója, hozott-e valaki kérdést?

Annamari: Én csak a karácsonyra reflektálnék, hogy nekem mindig a karácsony volt a nagyobb ünnep és nem azért, mert a szeretet, mert ajándék és mi egyéb, de most már tudom, hogy miért. Ilyenkor ünnepejük azt, hogy Jézus elhozta az Atya Igéjét, amely sokkal nagyobb dolog annál, minthogy emlékezzünk arra, hogy az ember hogyan ölte meg Jézust.

János: Korrigálnom kell egy picit, mert nem a megölése van húsvétkor, hanem a feltámadása.

Annamari: Az is igaz, de mindenki a szenvedésre, a keresztre feszítésre fókuszál.

János: Nyilván, de mi már mit gondolunk a feltámadásról?

Annamari: Életre kelt.

Márti: Jézusnak nem kellett feltámadni.

János: Nem támadhatott fel, hanem életre kelt, ugyanúgy, ahogyan mindenki életre kel vagy halálra, de folytatja a létét.

Néhány dolgot megosztanék veletek. A Sz. Jóska minden testvéreire nagyon nagy szeretettel gondol. Karácsony alkalmából minden jót kíván, az Isten áldását és még azon túl is. A fizikai állapotát tekintve nincs jól. Nem rosszabbodik, de nem is javul. Elfoglalja a sok orvosi vizsgálat és valamilyen szinten az energiáját is elveszi, de amikor tud a közösség anyagával foglalkozni, akkor a mennyországban éli meg magát. Lelkileg teljesen rendben van. Úgy

értékeli az állapotát, hogy valamiért ezt kell megélnie és Jézus addig tartja itt, ameddig jónak látja. Számára ez a válasz teljesen elégséges.

A jövő heti programunkhoz azt javasolnám, hogy az életige elkészítését bízátok rám. Egyrészt, legyen meglepetés, másrészt akik nem közvetlenül részesei az összeövetelünknek, azoknak úgymint én csinálom meg. Ha rám bízátok, örömmel oldom így meg. Mit szóltok hozzá?

Rendben van.

János: Tehát akkor rám van bízva. A mai témát illetően van egy adósságom. Amikor az Ószövetségben tovább menve a szerelemről beszélgettünk és a Hangban is vizsgáltuk a szerelem kifejezésének a tartalmát, rá, néhány napra tisztult ki bennem, hogy meg kell követnem az Ószövetséggel kapcsolatban az általam elmondottakat. Elsősorban az emberi vonatkozásában hívtam fel a figyelmet, nem vettem figyelembe egy gondolatot, mert nem járt rajta az eszem. Később aztán gondolom én, az angyalom felhívta a figyelmemet arra, hogy az Ószövetségben az a töméntelen mennyiségű előfordulása annak a vonatkozásnak, hogy az Isten szerelmes a választott népébe, hogy az bensőséges kapcsolatot tételez fel az Isten és a népe között. Nyilván a népe az Írásból értesül erről, a próféták által írt szövegből értesül erről, mert az Ószövetség egészén végigvonul a szerelmes Isten megfogalmazása még akkor is, ha mellé teszik, hogy aki viszont nem szereti Őt, azt megbünteti. De maga az Ő általa választott népébe való beleszerelmesedés egy olyan vonatkozása ennek az Istennek, amely páratlan. Egy olyan bensőséges kapcsolatot tükröz, amelynek nincs előzménye. Beszéltünk arról, hogy maga az egyisten képe is, bár előfordul más hit vonatkozásában is, gondolok itt a Zarathustra által elmondottakra. Ott is egyistenről van szó, a Zend-Avesztája szövegében. Olyan egyisten tanításáról van szó, ahol egyetlen egy olyan mondat volt az egész szövegben, amivel nem tudtam egyetérteni. Ez egyáltalán nem sok. Az evangéliumok vonatkozásában sem mondható ez így el.

Kata: Nem beszélve arról az időtávlatról, amikor elhangzott ez a tanítás.

János: Pontosan. Az korábban készült, mint az evangéliumok megszületése kétezer évvel, tehát ma már négyezerévesnek mondhatjuk ezt a tanítást. Az a kapcsolat, ami ember és Isten között létrejön a szerelem szónak a megfogalmazásában, az teljesen páratlan megközelítés. Az a bensőség van megfogalmazva, ami itt csak az általa megélt szerelemben élhető meg. Nem az a kérdés, hogy az ember által megélt szerelemnek mi a tartalma, mi a következménye, hova fut ki, hanem maga az a tény, hogy ez az Isten

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

vonatkozásában is meg lett fogalmazva. Ezt a vonatkozását korábban nem láttam ennek a kapcsolatnak, ennek a szóhasználatnak. Arra hívnám fel a figyelmeteket, hogy ezt nagyon komolyan értékelni lehet. Van - e mondanivalótok ezzel kapcsolatban?

Márti: Annyira beleégett a tudatukban az egyedi istenkapcsolat, hogy talán az is arra utal, hogy hosszú évezredek óta nem képesek más istenképben hinni, gondolkodni. Megtartották egyedüli istenképüket.

János: Igen, ezt hűségnek nevezik elsősorban, főleg a tízparancsolat első parancsából eredeztethető ez. Még annyit hozzátennék ehhez, hogy máris oldódik az a görcs, ami az engedelmesség vonatkozásában jelenik meg az Isten irányában, mert mennyivel könnyebben engedelmeskedik az ember annak, aki szerelmes belém.

Kata: A kapcsolat mélységét is hordozza ennek a szerelem szónak a használata.

János: Igen.

Ildikó: Akkor, ha jól értem az, amit a Hang tanításában olvastunk ebben a vonatkozásban, akkor az megfelelő.

János: A Hang tanítását annyira ellentmondásosnak látom, mert elsősorban az egyház vonatkozásában jelenik meg, az egyház tanítását hordozva jelenik meg. Én ezt nem keverném bele, én csak az Ószövetség vonatkozásában beszélek erről. A Hang vonatkozásában annyi féle módon ellentmondásos, hogy nincs meg benne az az egyértelműség, azaz egyszerűség, amit az angyal tanítás kínál nekünk, ha sikerül jól értelmeznünk, jól kibontanunk a tartalmát.

Márti: Csak anekdotaként mondom el nektek azt, mert most olvasom Ungvári Tamás: A „zsidókérdés” magyarországi története c. könyvét, amely végig kíséri, a magyar zsidóság történetét. Elképesztő a számomra, hogy mennyi mindenen mentek keresztül. Nemcsak az üldözéseken, a megkülönböztetéseken és mégis mindig megőrizték az ő egyedi mivoltukat.

János: Én ezt nem látom olyan rendkívülinek, mert az önazonosság kérdése minden népcsoport tekintetében egy megtartó erőt jelent. Ez elmondható minden hitközösségre, népcsoportra, bármi történik.

A mai tanulásukra vonatkozóan visszamenőleg megnéztem, hogy a 15. Gitta beszélgetéséből a fal kigyújtásomat, nagyjából végig vettük. Ha nincs

kérdésetek, akkor ezzel lezárjuk. Folytattuk a novemberi örömnépep szeretet szó tartalmának a kibontásával. Körbejárunk, valamint szintén befejeztük.

Márti: Én nem egészen így emlékszem. Én is végig néztem és a fal kigyűjtésnek a második oldal közepéig jutottunk el az értelmezésben és a kibontásban.

János: Legvégén van egy olyan, amikor a tanítvány építi fel falként az új világot. Az új világ fala már nem abból épül, mint a régi fal, mint a templomok falai, amelyek korábban menedékül szolgáltak a hívőknek. Az új fal nem menedékül szolgál, hanem az Újvilág építő köveként fogalmazza meg.

Deti: Erre miért van szükség?

János: Ez egy hasonlat, úgy látom. Mivel, ha az ember egy otthont épít, akkor téglából felépített falat épít, körül határolt dolgot. Ez az építés vonatkozásában fogalmaz meg valamit, hogy az új világot is minden tanítványnak fel kell építenie magában.

Kata: Ahogyan mondja, hogy mindnyájan vagytok építők, segítők, mérők, és sugárzók. Mindennek, a lelkülete szükséges ahhoz, hogy a hetet egyesíteni tudják magukban. Tehát, magyarul nem arra várok, hogy majd valaki építi, hanem ez mindenkinek a saját feladata.

János: Hozzá kell tennem, hogy némelyik halálközeli élményben olvastam olyan információt, hogy amikor átment, egy város előtt találta magát. A városnak volt egy hatalmas nagy kapuja. Volt, akinél be lehetett látni, de a kapu előtt várták őt az ő szerettei és nagyon örültek neki. Akik bepillantottak a városba, utcákat láttak, fel nem fogható módon, örömteli emberek sétáltak az utcákon, mosolyogtak, nevettek, integettek. Ami rendkívül megragadó volt, hogy minden háznak az építőköve fénylett. Tehát nem kívülről volt megvilágítva, hanem ott minden, ami van, az világított önmagában. A virágok is olyanok voltak, hogy nem a külső fény világította meg őket, hanem önmagukból árasztották a fényt.

Ivett: Mint az Avatarban.

János: Igen. Lehet valamit megtudott ez a rendező. Hát elég ebből annyit kihozni, hogy ott is a városnak, az épületeknek, voltak falai. Lehet, hogy az embereknek a tudata magával vitte azt, amit itt megélt és csak úgy tudta elképzelni a létét, az otthonát, az ő valóságát, hogy azt valamilyen városban éli meg. Tehát ezt az emberek magukkal viszik. Úgy tűnik, a mennyországot magának kell megépítenie, magában. Nem egy külső mennyországgal fog találkozni, hanem többnyire egy magával vitt, elkezdődött tartalommal, ami ott

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

kiteljesedik, mert itt képtelen. Az Isten ilyenkor meg tudja ajándékozni még többel, hogy amire képes, azt felfogja.

Kata: Mindenki a saját ideáját viszi magával, ami ott még teljesebbé válik. Minden szín alatt változni fog, úgy gondolom.

János: Igen, más szellemi szinten találkozik mindazzal, ahol akkora a különbség, mint az anyag és a szellem között.

Kata: Szellemi tartalmat kell hordoznia. Ahogyan az Istennek van ideája, ugyanúgy az ember amikor átmegy a saját ideáját vetíti ki szellemi szinten.

János: Igen ez egy hasonlat arra, hogy neked is fel kell építened, ahogyan a hitedet fel kell építeni, erősíteni és fent is kell tartani. Ez gyakorlatilag egy rokonértelmű szó, hogy hogyan álljon az ember ehhez a fal kérdéshez. Régen ahogyan a hitével templomot épített és ma is ezt csinálja, mert van, aki oda menekül, van, aki a világ elől menekül oda, hogy megvédje a templom fala. Valójában nem védi meg, holott régebben fel is gyújtották.

Márti: Vannak, akiket megnyugtat, ha elmennek oda imádkozni.

János: Mert az az Isten háza, mondják. Pedig a házat fel kell építeni és minél díszesebbre építik, annál inkább valamiképp leképezi a mennynek a gazdagságát. Miközben nem a menny gazdagsága jelenik meg, hanem az egyházé.

Kata: Közbe eszembe jutott a fallal kapcsolatban, hogy arról beszélgettünk, a 30.b.L.-nél, hogy van, amikor más rés van és akkor itt mi a fal és mi a rés? Mi elmondtuk mit gondolunk, de letelt az időnk és te felkínáltad, hogy a következő alkalommal az általad való gondolatokkal fogjuk folytatni.

János: Erre nem emlékszem.

Kata: Erre nem emlékszel?

János: Hát, hogy ne emlékeznék. Szerintem az lett volna a felkínálni valóm, amit elmondtam, hogy a tanítás legvégén már a tanítványnak építenie kell a falat.

Ildikó: Így még inkább indokolt volt, amikor megkérdezted tőlünk, hogy kinek milyen a mennyországról a gondolata. Így most már értem miről van szó.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Az is elhangzott részedről a 30.b.L.-vel való kibontással kapcsolatban, hogy összefüggésben van a 15.b.G. kigyűjtéssel, amit nem tudtunk kibontani.

János: Akkor a jövő hétre átnézem és fogunk vele foglalkozni.

Kata: Sőt még azt is mondtad, hogy a kigyűjtött lista végéhez a 79. beszélgetést is utólag hozzá tetted.

János: Ha gondoljátok, akkor erre visszatérünk. Most a december 11.-én, az örömnünnepen elkezdett 15. Lilivel való beszélgetést folytatnánk ma. Kicsit birkóztunk már azzal a gondolattal, hogyan érti az angyal a következő szöveget.

15. BESZÉLGETÉS LILIVEL

- Minden gondolat, amivel rám gondolsz,

finom szál.

Finom, lehelet vékony.

És mégis ellensúly ezer és ezer kötélre,

amivel a föld húz magához. (87.o.)

János: Azt gondolom ezt elég kimerítően átbeszéltük. Van-e valakinek ehhez még mondanivalója? Ha nincs, akkor utána az jött, hogy:

Felemeled a karod - nehezen, - húz ezer kötél.

János: Hogyan értelmeztük ezt, hogy: *húz ezer kötél* a karod vonatkozásában?

Kata: Az embernek azok a gondolatai, amely nem föl, hanem lefelé irányul.

Márti: Személyisége, ami lehúzza.

Ivett: Minden, ami a földhöz köti az embert.

János: Mert a tudatában az van jelen, hogyha fel kell emelni valamit ezen a földön, akkor annak súlya van. Azt nehéz akkor felemelni. Ugyanakkor az ő karjának is erőt kell kifejteni ahhoz, hogy fel tudja emelni a kezét.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: A gondolatkört kiegészíteném azzal, hogy ilyen kötélpéldául a harag és mind az az emberi erő, ami valójában, mint gondolat lefelé irányul és nem az Isten felé.

János: Ne haragudjál, de a karjának a felemelése a haraggal, hogy jön össze?

Kata: Kibontakozásában arról van szó, hogy mennyire teszi azt, ami előre viszi, vagy pedig elmismásolja a dolgot.

János: Most érzelmeket és gondolatokat viszel bele abba az egyszerű dologba, hogy a tudatodban van az benne, hogy a karodat felemelni nem könnyű, mert erő kell hozzá. A te tudatodban van annak a tapasztalata, hogy minden hústesti vonatkozású cselekedet nehézségbe ütközik. Mivel szemben ütközik nehézségbe? Mihez viszonyítva ütközik nehézségbe?

Ildikó: A szellemhez viszonyítva.

János: Ha a szellemnek van karja, annak nem nehéz felemelni, mert a föld nem húzza magához, mind gravitációs tényező. Itt az anyag van megfogalmazva.

Kata: Azt mondja: *ezer és ezer kötélpéldául*. Én azt gondolom, hogy ennek a kötélpéldáulnak több neve van. Nem csak a gondolat, hanem minden olyan negatív dolog, ami az embert gátolja abban, hogy emelkedjen, hogy megtegye a mindennapi élet rá váró feladatait. Tehát, a gyakorlati életben gondolkodva, hogyan néz ez ki.

Ildikó: Nem gondolom, hogy negatív dologról van szó, a nehézséget illetően. Magában az anyagban van a nehézség. Lehet az komoly dolog is, nem feltétlenül kell rosszra gondolni. Magában az anyagtesti mivoltunkból eredően. Ezért lehet szembe állítani, mert ugye a finom vékony szál, ami a szellemiségre utal, az Istenhez való közeledést is így fogalmazza meg, azzal, hogy így fejezte ki magát, ha rá gondolunk. Ugyanakkor ezzel szemben áll az ellensúly. Én az anyaggal tudom ezt megmagyarázni.

Annamari: Én pedig azon gondolkodom, hogy nem lehet-e ezt elvontabban értelmezni, hogy felemelnéd a karod Istenhez, akár lelkileg, de a földi dolgok ezer kötélpéldául húznak vissza. Nem?

János: Ha abban gondolkodtál, csak nem értettem meg jól, hogy: *felemelnéd a karod- nehezen, - húz ezer gondolatkötélpéldául*, mert minden mozdulat párosul valamilyen tapasztalattal, amely a gondolatomban, a tudatomban landol és ott mint, megszokás jelen van. Magától értetődő, hogy nem a gravitáció hatása

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

miatt nehéz a karom felemelni, hanem a tudatomban, a gondolataimban van ez a gravitáció. Minden mozdulatomat ezer és ezer gondolat vezényli és pontosan tudja, hogy ahhoz, hogy megfogjam a tollat, ahhoz bizonyos ellenállást le kell küzdenem, minden vonatkozásban, mert az anyagvilágban az anyagtestiség ezzel jár. Ha szellem mivoltomban lennék itt, akkor nem lenne ilyen probléma. Lehet toll sem lenne, de akkor nem okozna nehézséget egy toll felvétele és hogy az azzal való írás, mert ez akkor is nehézséggel jár, mert nem úgy tudatosodik, hogy ezt könnyen megteszem. Tehát ezek a gondolat kötelek.

Kata: Szélesebbnek látom ezt a fogalomkört, mert ha valakinek az életében van egy olyan kényszer döntéshelyzet, mert mondjuk ellentmond a szülők akaratának, amire a szülők részéről egy érzelmi zsarolás hangzik el, hogy például, ha ezt-vagy azt megteszed, akkor pakolhatsz, mehetsz itthonról! Azt gondolom nem lehet kizárni belőle az érzelmet sem. Az előbb azt mondtad, hogy bele viszem az érzelmet. Márpedig a látásmódunkra a gondolkodásunkra azt mondja, hogy az egész munkát magja ez, hogy ébredj föl. Mindebből nem lehet kihagyni az érzelmeket sem.

János: Amikor azt mondja, *felemeled a karod*, ez egy hústesti mozdulat, ebben nem látom, hogy bármiféle érzelem megjelenne. Az, hogy felemelem a karomat és húz ezer kötél, ennek a vonatkozásában, az anyagtestiség vonatkozásában akar valamire tanítani.

Annamari: De akkor miért az egész munkád magja ez?

János: Majd kiderül. Később egy egész rész arról szól, hogy ezek a kötelek, hogy működnek, mint működnek, miért működnek, és ennek mi a tanítás oldala, mi a lehetőség oldala. Tehát én csak annak a nagyon egyszerű anyagi vonatkozásnak tudom ezt be, hogy a szellemem egy anyagtestben van benne és bizony-bizony a tudatomban már rögződött, hogy bármit csinálok, ellenállásba ütközik. Ezer kötéllel fogalmazza meg, de ezek a tudatomban jelennek meg és ezért gondolat kötélnek fogalmazom én meg. Azt mondja:

Milyen nehéz felemelni, de mily szükséges kis szolgám!

Pisti: Milyen nehéz felemelni, de mily szükséges kis szolgám!, **mert az anyagot össze kell kötni a szellemmel.**

János: Közösen megmaradtunk abban, hogy miért szükséges? Mondtad az előbb Kata, hogy felébredj. Mire ébredj fel?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Márti: A szellemi mivoltunkra.

János: Arra a szellemi mivoltunkra, hogy kapcsolatba kerülhetsz az Istennel. Így kezdi:

Minden gondolat, amivel rám gondolsz,
finom szál.
És mégis ellensúly ezer és ezer kötélre,
amivel a föld húz magához.

János: Amivel a hústestedet a föld magához húzza.

Pisti: És mégis ellensúly ezer és ezer kötélre, amivel a föld húz magához. **Mert erőt kapsz általa.**

Annamari: De miért csak a hústestet, az egész mivoltát, nem?

János: A hústestedet a tudatodban, a gondolatodban rögzíted. Neked a gondolatodban kell váltanod. Talán úgy fogalmaznám meg, hogy az a tartalma ennek, hogy lásd magad szellemnek. Ez lesz a tartalma. Lilinek tanítja. Lili szellemnek látja magát?

Annamari: Még talán nem.

János: Talán?

Ildikó: Nem valószínű.

János: Minek látja magát? Hát, hústestnek látja magát. Amennyiben tud azonosulni azzal, hogy nincs halál. Ezek még a tanítások kapcsán ki kell, hogy bontakozzanak. Mi több, még mi közöttünk is. Mióta találkozunk azzal a tanítással, hogy nincs halál és mégis amikor valaki a saját halálára gondol, magától értetődően még megretten vagy a másik halálára gondol megrettenten. És vannak még mindig. Nem tudta elfogadni, még mindig nem tudta hitté váltani, még nem tudott továbblépni azon, hogy nem halok meg. Nem az a kérdés, hogy hogyan megy tovább a dolog, hanem hogy nem halok meg. Hozzá kell tennem, elismerem, hogy nem könnyű, de az ember csak saját magának teszi nehezzé, ha nem hiszi el, mert képes rá. Higgye el. Azt mondja:

Milyen nehéz felemelni, de mily szükséges kis szolgám!

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Pisti: Milyen nehéz felemelni, de mily szükséges kis szolgám!, mert az anyagot össze kell kötni a szellemmel.

János: Mily szükséges felemelni a karodat, hogy felébredj végre, mert az Isten az ébresztő. Mire? Arra, hogy másképp gondolkodj, az újbán legyél képes gondolkodni. Az ébredés az egész ember munkájának a magját jelenti-e?

Persze.

János Hát hogyne! Bizonyos értelemben így van megfogalmazva az, hogy találkozol az újjal, vizsgáld meg, fogadd el és hidd el.

Kata: A megváltás ezáltal történik.

János: Köszönöm. Ez a megváltás. Lili nem érti ezt, hát, hogy értené?

Mi az, ami nem világos?

János: Hát láthatná, hogy semmi sem.

A kötelek lefelé húznak, és ezen kell dolgoznom?

János: Nem tudja még, mi az a köté, hogy min kell dolgoznia, hogy miről tanítja az angyal, nem tudja. Ezért mondja, hogy:

Gondold, hogy száz pont vagy!

Pisti: Gondold azt, hogy száz pont vagy.

János: Hogyan fogalmaztuk ezt meg?

Kata: Az a tény, hogy ide a földre testet öltöttél.

János: Pontosan. Mindent sejtet egy-egy pont lehet, mert minden sejtetet húzza a föld.

Kata: Nyilván.

János: Minden atomodat húzza a föld, mert anyagi vonatkozása van. Ezek egyszerűen biológiai, fizikai, egyéb más törvények, mert hústestbe öltözött a szellem. Anyagi vonatkozása van. Felvette anyagi formáját.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Minden pont egy kötéllel a földhöz van kötve.

Pisti: Minden ponton **egy** kötéllel a földhöz van kötve.

János: Az ember milyen kötéllel van anyagtestileg a földhöz kötve? Én úgy fogalmaztam meg, hogy feladattal. Ez feladat kötél. Feladatra teremtette az Isten az embert?

Igen.

János: Még hozzá azt az embert, aki hústestbe öltözött, mert csak ezen keresztül tudja megtenni, elérni a megváltást, amit a Kata említett. Ezen keresztül. Nem tudja egyetlen egy teremtett ember sem megspórolni ezt a körülményt. A feladat kötélnék a végeredménye megint csak a megváltás lesz, ami nem más, mint a híd szerepnek a betöltése. Az embernek minden testrészét igénybe veszi a feladat. Az egész embert igénybe veszi.

Annamari: Ha ez feladat kötél, akkor nem a hústestet köti a földhöz?

János: Dehogynem.

Annamari: Akkor minket embereket.

János: A feladatodat mind keresztül teszed?

Annamari: Nyilván a testemen keresztül, de kell szellemi tartalmának lenni.

János: A feladatnak szellemi tartalma van.

Száz pont.

Pisti: **Mind a Száz ponton.**

János: Gondold, hogy te hústestileg száz pont vagy. Ez te vagy. Ez az egész én, ez a száz pont, száz én pont. Ez mind-mind én vagyok. Ez a száz én pont részt vesz a feladat megvalósításában. Ezzel egyet tudsz érteni?

Annamari: Igen.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Nem az a kérdés, hogy mi vezérli, hanem mi valósítja meg? A gondolatodnak, a hitednek, a szellemednek ebben a vonatkozásban nincs súlya. De ennek a száz pontnak a feladat vonatkozásában van súlya, mert az anyagvilágban kell megvalósítanod. A magad anyagiségában kell megvalósítanod. Ha valakinek adsz, az anyagtested nélkül tudsz adni?

Annamari: Én nem azt mondom, hogy nincs szerepe az anyagtestemnek ebben. Azt mondom, hogy nem csak.

János: De most erről beszél. Most csak erről beszél.

Márti: Akkor az mit jelent, hogy minden pont oda van kötve a földhöz?

János: Te döntöttél így, amikor anyagtestbe öltöttél.

Ivett: Szerintem itt egy kicsit háttérbe szorul az evilági anyagnak a súlya, mert amikor azt mondja az angyal, hogy a te feladatod összekötni a szellemet az anyaggal, akkor abból semmiféleképp az anyagrész nem hagyható ki. Igen ennek nagyon fontos súlya van, hogy itt a földön ebben az anyagban, pontosan azért, mert ilyen mértékig van a szellem eltakarva az emberben. Valami ilyesmit próbál, hogy ebben az anyagban, itt találod meg, rajtad keresztül. Valami olyasmit próbál levezetni, hogy te ott állsz középen és minden pont egy sugár Istenhez, de rajtad keresztül. Most találod meg, mert ez nem máskor van, ez most van itt. Nyilván ez csak akkor megy, ha az ember abba a szellemiségbe áll be, de csak ezen a földön. Hányszor mondja, ha olyasmiről van szó, hogy „*nekem nincs kezem*”, „*nekem nincs szavam*”, stb. Igenis súlya van annak, hogy mi itt vagyunk és így vagyunk itt.

János: Amikor eldöntötted odaát, hogy ide születesz le, akkor a szellemed anyagtestben való megjelenésével a földhöz kötötted-e magad egy életre?

Igen.

János: Akkor a hústested a földhöz van kötve? Azt tanítja az angyal, aki hústestben akar átmenni, annak nem fog sikerülni. Akkor úgy döntöttél, hogy ezt a köteléket vállalod, ezért lesz később hangsúlyos az, hogy aki súlytalan, az úttalan. A súlyt vállalni kell.

Márti: De ehhez hozzátartozik, hogy minden pont egy sugár az Istenhez.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: De most nem erről beszélünk.

Márti: A ponttal hozza összefüggésbe és ez is szükséges hozzá, csak akkor érted meg.

János: Még nem vagyunk ott.

Márti: De csak úgy lehet helyesen értelmezni, ha ezt is hozzá vesszük.

János: Én csak arról beszélek, amit kérdeztél, hogy hogyan van az ember a földhöz kötve.

Márti: Rendben.

János: Ezt kérdezted. Úgy van megkötve, hogy ezt a megkötést te vállaltad azzal, hogy ide, a földre születél. Miért vállalja az ember az anyagtestben való születést?

Kata: Minden előrelépés csak anyagtestben történhet.

János: Csak anyagtestben történhet.

Kata: Így van. Odaát hatalmas áhítattal várjuk, hogy végre leszülethessünk, hogy tanúbizonyságot tegyünk arról, amit vállaltunk, hogy előrébb lépünk arról a szintről, ahol tartunk. A test hatalmas kegyelem az ember részére, hogy ebben a próbában meg tudja tenni azt, amit vállalt. Mondja az angyal azt is, hogy a feladatodat nem a test végzi. Persze. De test nélkül nem tudod megtenni.

János: Mert ezért születél ide le, anyagtestbe. Köszönöm Kata.

Kata: Amikor odaát a lélek fel van készítve és látja, hogy miben tud tovább lépni, várja azt a pillanatot, hogy elindulhasson. Van olyan, hogy még nem engedik el az útjára, mert mondjuk még érnie kell benne a megvalósításnak vagy a körülmények még lent nincsenek teljesen meg.

János: Ami a Katától elhangzott, azzal kapcsolatba az jutott az eszembe, hogy azért vagyunk mi itt ezen a földön, ebben az anyagi sűrűségben, mert a szellemünk ezzel rezonál, itt tudja a szellemünk gyakorlatilag megtenni azt, hogy előre léphessünk.

Kata: Az angyal legsűrűbb rezgése tud találkozni a mi legritkább rezgésünkkel.

János: Ez azt jelenti, ha mi alkalmasak leszünk arra, hogy tovább lépünk, akkor egy kisebb sűrűségű anyagi mivoltunkban fogunk tovább lépni más bolygókon. Most ez az anyagi sűrűség azért van, mert ennek felelünk meg, vagy ezt a feladatot vállaltuk.

Ildikó: Olyan nagyon rossz nem lehet, ha Jézus is ide született.

János: Én pedig azt gondolom, hogy bizony-bizony elég rossz ez a sűrűség, mert ott, ahol ritkább sűrűségű anyagi megjelenése van a szellemnek, oda nem kell leszületnie Jézusnak, mert ott látható a szellem, megélhetőbb a szellem közvetlen jelenléte. Ott a halál nem úgy jelentkezik, mint itt. Fájdalommentesen zajlik a leszületés és a továbblépés is, mert közvetlenebbül tud találkozni az anyagtest. Oda nincs szükség leszületnie Jézusnak. Ide azért kellett leszületnie, mert úgy látom, hogy ez a föld a választások helye. A szellemeknek az az első választásának a helye, hogy választhat a jó és a rossz, a világos és a sötét között. Az Istennek kellett leszületnie ahhoz, hogy az ember választhasson. Ha lejjebb megyünk egy sűrűbb vonatkozású bolygóra, ahol nincs választási lehetőség, mert mindenki olyan sűrű, oda miért születne le Jézus. Az alternatíva kínálása, az ezen a bolygón történhetett meg.

Ildikó: Értem, de ha mi nem voltunk alkalmasak arra, akkor mégiscsak jó, hogy így történt, mert így legalább tovább tudunk lépni.

Száz pont.

Pisti: **Mind a Száz ponton.**

János: Igenis, ha mi száz pontnak látjuk magunkat, talán értjük azt, hogy minden sejtünk, minden testrészünk minden anyagi megjelenési vonatkozásunk, az anyaghoz van kötve, a földhöz van kötve, ehhez a testhez van kötve, mert ebbe költözött bele a szellem. Ehhez az anyagi formához alakította ki megjelenését. Ehhez vagyunk kötve mindaddig, amíg meg nem halunk, most jól értsétek, amíg el nem megyünk, el nem hagyjuk a földet.

Ildikó: Mert ha nem vállaljuk, akkor azon a ponton, ahol nem vállalta, elszakadt Istentől.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Bizony-bizony. Tehát azért mondom, hogy feladat kötéllel vagyunk ide kötve mert ezt vállaltad és ezt meg kell találni. Most jön ez a szöveg, ahol abbahagytuk, hogy:

Minden pont egy sugár Istenhez.

Pisti: Minden pont, **egyben**, egy **kiinduló** sugár Istenhez.

János: Ugyanakkor minden egyes pont, amely a kötéllel a földhöz van kötve, egy sugár az Istenhez. Én odaírtam, hogy sugár lehetőség az Istenhez, mert nem mindenki él vele.

Kata: Az ember oldaláról.

János: Így van, mert nem mindenki él vele, mert az a súly, ami húzza lefelé anyag testi létezésében, a földhöz van kötve. Mivel amit odafent vállalt, az ugyanakkor egy sugár, egy lehetőség az Istenhez. Ettől még nem szűnik meg a föld lehúzó súlya most és itt, majd a megváltásnál.

Az ember elfeledte az UTAT.

Pisti: Az ember elfeledte az UTAT, - **hogyan kösse össze az anyagot a szellemmel.**

János: Én úgy gondolom, nem azt az utat feledte el, amit a Pisti említett, hogy hogyan kösse össze az anyagot a szellemmel, hiszen ezt nem lehet elfelejteni. Erre rá kell ébredni. Hogyan feledte el az ember az utat az Istenhez? Úgy, hogy nem szolgált. Az angyal mondja. Uralkodni akar, erőlködni akar, harcolni akar, tiporni akar, birtokolni akar, úgyhogy alapjában véve az ember természete ma már elmondható, hogy az erőszakra épült, nem pedig a szolgálatra. A szolgálatban felejtette el ezt az utat. Nem lehet az Istenhez úgy elérni ezen az úton, hogyha nem szolgál. Miért?

Annamari: Mert minden szolgál.

János: Világos, így van.

csak a száz kötelet érezte.

Pisti: csak a száz kötelet érezte., **mert az Istenhez kiinduló sugarat nem látja benne.**

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Az ateista mit érez? Hát azt, hogy ha itt a földön nehézségbe ütközik. Bármit meg akarok valósítani, bármit el akarok érni, bármit meg akar csinálni, nem megy légiessen könnyen. Gondoljátok el, hogy egy súlyemelőnek mennyi súlyt meg kell emelnie ahhoz, mire világbajnok lesz. És ő nem a feladat kötelet érezte, hanem azt, ami ide a földhöz köti.

Balgatag módon szabadulni vágyott.
Nem vállalta.

Pisti: Balgatag módon szabadulni vágyott. **Isten nélkül, kapcsolat nélkül.**

Nem vállalta.

János: Mindentől. Hogyan? Hát úgy, hogy nem vállalta a szolgálatot. A 75. beszélgetésben van egy olyan szöveg, hogy: *A rabszolga vergődik. Régi kötelek kötik. (391.o.)* Erről van szó.

AZON A PONTON, AHOL NEM VÁLLALTA,
ELSZAKADT ISTENTŐL.

Pisti: AZON A PONTON, AHOL NEM VÁLLALTA, **a kapcsolatot, az utat,**
ELSZAKADT ISTENTŐL.

János: Azon a ponton, amely lehet száz pont, azon az énponton, ahol ezt nem vállalta, ott bizony elszakadt az Istentől. De már kezdet kezdetén elszakadt és ez addig folytatódik, amíg meg nem tér.

Kata: Az angyal mondja, hogy az ember kapta először a tudatot és először annak a tárházában tudta önmagát építeni és tudott a maga világában eligazodni.

János: Mit gondoltok a tudomány elszakadt az Istentől, vállalta a szolgálatot?

Kata: Álmában sem.

János: Mi több, egyre távolabb került tőle. Most mondja azt, amihez te próbáltál távolabbi gondolatokat fogalmazni Kata. Azért, mert akkor vállalta a szellem, amikor vállalja, hogy leszületik ebbe az anyagvilágba. Akkor pontosan tudja, hogy ez nem lesz egy diadalmenet. Vajon melyikünk született le úgy, hogy rögtön az istenhitben élte meg magát boldogan és azóta el nem tántorodott onnan, semmiféle formában? Meg kell fizetni az árát ennek, mind

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

azzal a megtapasztalással, azzal a döntéssel, amit az ember addig megtett, ha jó volt, ha rossz volt. Vagy inkább úgy mondom, ha hasznos volt, vagy ha haszontalan volt. Most megint az én pontot fogalmazom meg, mert az is én vagyok. Minden pont én vagyok. Ahol nem vállalta ezt a súlyt, ott elszakadt az Istentől.

Száz pont, ha súlyos, akkor jó.

Pisti: A száz pont, **amivel a földhöz vagy kötve**, ha súlyos, akkor jó. **Kapcsolat Istennel, (Jézussal, az anygallal,) összeköttetés az anyag és a szellem között.**

János: Mert ez a szolgálat. Ez a súly maga a szolgálat. Az ember nagyon keservesen és nehezen érti meg, veszi be a tudatába, hogy szolgálni Istentől való, nem kell szolgává válni. Egy olasz filmben mondta ki egy pincér, hogy volt a történelemben valaki, aki úgy szolgált, hogy vált szolgává. Pontosan erről van szó. Úgy szolgált, hogy nem vált szolgává. Hogy kell szolgálni, hogy ne váljunk szolgává?

Annamari: Önérzettel.

János: Öntudattal, a hovatartozás öntudatával. A kihez tartozás öntudatával, a szolgálat megismerésének a mértékével és megvalósításával. A szolgálat minőségének a megtartásával. Ez nem egy fejetlen dolog.

Annamari: Tulajdonképpen önként.

János: Hogyne! Hát az önkéntesség miről szól? A tökéletességről, a teljességről.

Kata: Ha én szolgállok, ez a tudat, ez a lelkiület van bennem és akkor azt is látom, hogy minden engem szolgál.

János: De ez már látásmód kérdése.

Kata: Az is látásmód kérdése, hogy induljak el afelé, hogy szolgáljak.

János: Egy hétköznapi ember, ha valami rossz történik vele, akkor mire gondol?

Kata: Arra, hogy veri az Isten, hogy átok van rajta, bünteti az Isten.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: A tanítvány, ha rossz történik vele, akkor az a rossz, hogyan szolgálja őt? Miért jó ez nekem, mit kell ebből megtanulnom. Mi szolgálja mindenben a tanítványt kivétel nélkül? Azt, hogy mindenben meglátja a jót. Minden mögött meglátja az Isten. Miért? Mert ő már odaadta önmagát az Istennek. Ő már azt mondja, nem én vagyok magam fölött az úr, hanem az Isten az én uram. Nem azt csinálom, amit én akarok, hanem azt, amit Ő lát jónak. Azt mondja:

Ha súlytalan, az a külső sötétség.

Pisti: Ha súlytalan, az a külső sötétség, kiesés az Útról. **Mert nincs benne az Ég.**

János: Ha nem szolgál és nem vállalja, akkor az a külső sötétség. Érdekes ez a szó, mert az evangéliumokban is elhangzik, hogy kivetik a külső sötétségbe. Mi az a külső sötétség az angyal vonatkozásában?

Isten nélküliség.

János: Van szó rá. Az úr. A külső sötétség.

Kiesés az útról.

Pisti: Ha súlytalan, az a külső sötétség, kiesés az Útról. **Mert nincs benne az Ég.**

János: Hát elég hamar kiesik az útról azzal, hogy nem szolgál. Dehogy, hogy keveredik vissza, az majd egy érdekes dolog lesz, arra rálátni. Azt mondja a Lilinek:

De adatik néked, hogy száz pontod összekösd.

Kata: Mindazoknak, akik ezzel a tanítással találkoznak.

Pisti: De adatik néked, **mert arra tanítlak**, hogy száz pontod **az Éggel** összekösd.

Annamari: Nem egészen értem ezt az: *adatik néked*. Most én kötöm össze, vagy adatik nekem?

Márti: A lehetőség adatik neked.

Kata: Arra kell rálátni, hogy ezt csak az angyaloddal együtt tudod megtenni. Swedenborg is számtalanszor említi, hogy adatott nekem ez és ez, amikor az angyalok tanították. A Myers-nél vagy az Allan Kardec-nél is megtalálható ez a

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

szó. Tehát, mindenképp a kapcsolatnak az a mélysége, hogy ott vagyunk mind a ketten a kapcsolatban és meg tudjuk csinálni.

János: Úgy látom, hogy nem a legszerencsésebb kifejezés arra, amit szeretne ezzel közölni. Mi által adatik néki?

Kata: A kapcsolat által.

János: Egészen pontosan. Ha megtagadta volna ezt a kapcsolatot, akkor ezt nem mondhatta volna. Magától értetődően mintegy magához vonzza ezt a lehetőséget, hogy ő a tanítás által, már képes összekötni ezt a száz pontot. Így adatik. Hozzá kell tennem, hogy a Hanna fogalmazza meg azokat, amit az angyal valamiképp csodálatos módon próbál az emberrel megértetni, miközben számtalanszor mondja el, hogy olyat akar megismertetni, amire még nincs szó. Például a szerelem vonatkozásában, amikor az értelem szó helyett mondja a szerelmet.

Kata: Földi viszonylatban jobban el tudom fogadni, hogy adatik, mert az ember dönthet másképp. De az, aki a szellemvilág oldaláról meg van hívva, hogy egy tanítást kapjon, átadjanak neki valami újat, mint például az indiai matematikusnál, akinek olyan matematikai képleteket diktáltak, ami hetven évvel megelőzte a korát.

János: Valami olyasmit akar mondani, hogy vele járhat. Ha te velünk kapcsolatban vagy, akkor ez neked lehetőség. Láss rá, hogy ez a száz pont összeköthető általad. Nyilván, aki nincs velük így kapcsolatba, annak nem adatik.

Ivett: Jézus is mondja, hogy nektek adatik megismerni az Isten királyságának titkait.

János: Igen, akik hallgattok rám.

Kilencvenkilenc pont elégtelen.

János: Miért?

Kata: Az Ő törvénye a teljesség.

Vagy adod magad teljesen, vagy nem adod.

János: Igen, a hiánytalanság az Ő törvénye.

János: Mi ugye azt derítettük ki, hogy nem szolgált, de ez ugyanaz, mert ha Istennel kerül kapcsolatba, akkor jó esetben a szolgálat kerül előtérbe és nem az egyház.

Pisti: Kilencvenkilenc pont elégtelen. **Mert nem Teljes a kötés, az odaadás.**

János: Nagyon érdekes ez a hozzászólása, ez a gondolata, mert végül is, amikor a négy fiatal kapcsolatba kerül az angyalokkal, akkor nemcsak szellemi módon kerülnek kapcsolatba, hanem anyagtesti módon is, mert anyagtestben vannak. Amikor azt mondja én, akkor a Lili, a Gitta, a Hanna, és a József került kapcsolatba az angyallal. Ilyen értelemben az anyag kapcsolatba kerül a szellemmel. Mondhatnám azt is, hogy a saját szellemeddel.

János: Ez érthető.

János: Testvérek! Az időnk lejárt, januárban ezt fogjuk és innen fogjuk folytatni. A következő csütörtökön bepótoljuk a fallal kapcsolatban elmaradt kigyűjtéseket. Ez így rendben van?

Rendben.

Hanganyagból az írott formát megalkotta: Tóth Katalin

Szerkesztette: Petróczi István